

[Svend Erik Hovmand]

se det, og at vi i fællesskab kan løfte nogle af de sten, som stadig væk ligger på den vej, vi taler om.

Hove Sørensen (SF):

Det konservative folkepartis ordfører, hr. Ole Bernt Henriksen, var for lidt siden heroppe og talte varmt for den uhæmmede vækst. Jeg kom til at tænke på de ord, Sandemose skriver et sted, og som lyder nogenlunde sådan her:

»Bjerget er stort og har mange sider. Slaven, som ligger lænket på jorden, ser kun Halfway Mountain fra det sted, hvor han ligger.«

Som en sand repræsentant for den kapitalistiske ideologi er hr. Ole Bernt Henriksen selvfølgelig nødt til at tro på, at den uhæmmede vækst er en velsignelse. Ja, hr. Ole Bernt Henriksen er endda tilbøjelig til at se bort fra kendsgerninger, f.eks. den kendsgerning, at mange råstoffer vil slippe op i overskuelig fremtid, hvis vi kører videre med en uhæmmet vækst. Måske vil vi ikke komme til at opleve det, men i hvert fald vil vore børn opleve, at det sidste træ bliver fældet, hvis vi ikke sadler om i tide.

Det er vi selvfølgelig nødt til at forholde os til, og som jeg også sagde tidligere, er der ting i udviklingen, som gør, at jeg er sikker på, at vi om nogle år vil møde et stadig stigende krav til en anden form for udvikling end den, vi har set op gennem 1960'erne og 1970'erne, og det behøver ikke nødvendigvis at have noget med økonomi at gøre.

Jeg synes, debatten i dag viser, at det er meget nødvendigt i den kommende tid at fortsætte diskussionen om, hvad det er for et samfund, vi skal planlægge henimod. Vi kan ikke i løbet af et kvarters taletid fastlægge fremtiden for det danske samfund, det er sagen for vigtig til. Der er stadig væk mange løse ender.

Der er fremkommet mange synspunkter, og der er stillet mange spørgsmål, og der kan stilles mange endnu. F.eks. ville jeg gerne vide, hvordan sammenfatningen af de forskellige sektorplaner skal foregå. Sker der løbende en afvejning af de forskellige sektorplaner i forhold til hinanden, mens de udarbejdes, eller vil de blive udarbejdet og præsenteret for offentligheden som den enkelte sektors ønskeseddel, som først samordnes og

afvejes efter, at offentligheden har haft lejlighed til at øve indflydelse?

Jeg kunne også tænke mig at vide, om miljøministeren mener, at det er nødvendigt med en prioritering af sektorinteresserne her fra folketinget.

Jeg har megen forståelse for, at det kan være svært for ministeren at svare udtømmende på alle spørgsmålene i dag, og en del af dem henvender sig jo også til andre ministerier.

Som jeg har sagt, er det ikke nok med gode intentioner; jeg vil meget gerne vide noget mere præcist om, hvilke konkrete initiativer vi kan forvente fra regeringen. Jeg vil bede om, at vi hurtigt får en ny redegørelse fra alle de relevante ministerier, som tager stilling til de synspunkter, der er fremført, og som også i højere grad tager konkret stilling til planstyrelsens debatoplæg med bilag. Særlig det sidste kunne være interessant, eftersom regeringens politik står i en skærende modsætning til de visioner, som kommer til udtryk i debatoplægget.

(Kort bemærkning).

Ole Bernt Henriksen (KF):

Jeg hørte ikke, at jeg selv sagde uhæmmet vækst, men så er vi måske ovre i Piet Hein, altså noget med, at man tillægger andre nogle synspunkter, hvis vanvid alle kan forstå, og så kan man argumentere ud fra det.

Nej, hr. Hove Sørensen, det, jeg taler om, er, at et samfund, der skal lave den landsplanlægning, som vi ønsker, skal være et velstående samfund, et samfund, der opbygger velstand, og velstand kan være andet end industrielle produkter. Det kan også være uddannelse, det kan være ting, der gør landskabet smukt, det kan være træer, men det skal vi tale om om lidt. Men et samfund uden velstand kan ikke genoprette den natur, som vi ønsker genoprettet gennem de planer, ministeren på regeringens vegne har lagt frem i dag. Lad der ikke være nogen misforståelse om det – lad os nu være her!

(Kort bemærkning).

Hove Sørensen (SF):

Den skal blive meget kort. Jeg vil spørge hr. Ole Bernt Henriksen, om ikke han er enig